

Sygn. akt IV KO 36/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

w sprawie z zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa
z zawiadomienia **G. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2015 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Bielsku Białej z dnia 21 kwietnia 2015 r., sygn. akt III
Kp 300/15, w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości
na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2015 r., sygn. akt III Kp 300/15, Sąd Rejonowy w Bielsku- Białej zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia G. J. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Bielsku - Białej o odmowie wszczęcia śledztwa do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu swojego wniosku Sąd ten podał między innymi, że sprawa ta – zarówno jeśli chodzi o zawiadamiającego o przestępstwie, jak i osoby, które wedle niego zarzucanego przestępstwa miały się dopuścić, dotyczy czynnych adwokatów z okręgu bielskiego sądu, z którymi sędziowie Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej stykają się od wielu lat nie tylko zawodowo, ale również prywatnie

(np. na imprezach prawniczych). W konkluzji Sąd Rejonowy stwierdził, że są to okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy, a przekazanie sprawy do innego sądu „stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tej sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej jest bezzasadny w stopniu oczywistym.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego panuje zgodność, że przepis art. 37 k.p.k., stanowiący odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), musi być wykładany restrykcyjnie (patrz m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575; z dnia 19 lutego 2014 r., II KO 5/14, LEX nr 1425049).

W realiach niniejszej sprawy nie istnieją żadne przekonujące przesłanki nakazujące uznać, iż dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania niniejszej sprawy poza okręg sądu właściwego wedle przepisów ogólnych. Wskazywane *per saldo* okoliczności uzasadniające – w ocenie Sądu Rejonowego - przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, a odnoszące się do znajomości zawodowej sędziów z adwokatami wykonującymi zawód na ich terenie, z pewnością nie zaliczają się do tych, które spełniają warunek niemożności obiektywnego rozpoznania sprawy. Pesymizm Sądu co do braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy z uwagi na te znajomości, stwarzać może natomiast ze wszech miar niekorzystne społecznie wrażenie, że tak prozaiczne okoliczności, jak udział we wspólnych imprezach prawniczych czyni sędziów niezdolnym do bezstronnego i niezawisłego wglądu w sprawę. Takie przekonanie niczym nie jest uzasadnione i nie tylko, że nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości, ale wizerunkowi temu wręcz szkodzi.

Nie sposób oczywiście kwestionować, że niektórzy z sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w Bielsku – Białej są rzeczywiście powiązani znajomością prywatną z którąś ze stron postępowania, ale zapobieżeniu tego typu kolizjom służy

instytucja wyłączenia sędziego określona w art. 40 § 1 k.p.k. bądź w art. 41 § 1 k.p.k., nie zaś ta, o której mowa w przepisie art. 37 k.p.k.

Z tego względu Sąd Najwyższy przedmiotowego wniosku nie uwzględnił.

I.n